

દાનિયેલનું પુસ્તક - નંબર બાવીસ

પ્રવચનાત્મક વિવાદનું અનાવરણ: ઉત્તરવર્ષાની પદ્ધતિશાસ્ત્ર અને અંતિમ સંકટ

Jeff Pippenger

2023-12-17

ઈશ્વર દ્વારા અનુમોદિત પદ્ધતિ વિશેષરૂપે યશાયા અધ્યાય અઠ્ઠાવીસ અને ઓગણત્રીસમાં ઓળખાવવામાં આવી છે, જ્યાં આ પદ્ધતિનું પ્રતિનિધિત્વ “પંક્તિ પર પંક્તિ” તરીકે કરવામાં આવ્યું છે. 11 સપ્ટેમ્બર, 2001ના દિવસે પ્રકાશન અધ્યાય અઠ્ઠારનો શક્તિશાળી દૂત ઉતર્યો, અને આમ કરતાં તેણે 11 ઓગસ્ટ, 1840ના રોજ કરેલા પોતાના અવતરણનું પુનરાવર્તન કર્યું. બંને પ્રસંગોમાં, તેના ઉતર્યા પછી બાબેલને પડેલું તરીકે ઓળખવામાં આવ્યું, અને જે લોકો હજુ પણ તેની સંગતિમાં હતા તેઓને બહાર આવવા માટે બોલાવવું કરવામાં આવ્યું, અને ટૂંક સમયમાં ફરી કરવામાં આવશે. બંને પ્રસંગોમાં, આગાહી પૂર્ણ કરનાર ઘટનાનો વિશ્વવ્યાપી પ્રભાવ હતો, કારણ કે જેમ 1840માં પ્રથમ દૂતનો સંદેશ “વિશ્વના દરેક મિશન સ્ટેશન” સુધી પહોંચાડવામાં આવ્યો હતો તેમ 11 સપ્ટેમ્બર, 2001ની ઘટનાનો પ્રભાવ સમગ્ર વિશ્વ પર પડ્યો અને સમગ્ર વિશ્વે તે ઘટનાને સમજ્યું. 11 ઓગસ્ટ, 1840ના રોજ પૂર્ણ થયેલી આગાહી એવી આગાહી હતી કે જેમાં બીજા હાયના ઇસ્લામ પર એક નિયંત્રણ મૂકવામાં આવવાનું દર્શાવવામાં આવ્યું હતું, અને 11 સપ્ટેમ્બર, 2001 પછી તરત જ ત્રીજા હાયના ઇસ્લામ પર એક નિયંત્રણ મૂકવામાં આવ્યું.

11 ઓગસ્ટ, 1840 તે સંદેશના સશક્તિકરણનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જે અંતના સમયમાં 1798માં અનમુદ્રિત કરવામાં આવ્યો હતો; અને 11 સપ્ટેમ્બર, 2001 તે સંદેશના સશક્તિકરણનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જે અંતના સમયમાં 1989માં અનમુદ્રિત કરવામાં આવ્યો હતો. પ્રથમ દેવદૂતની યજ્ઞવળનો મુખ્ય નિયમ 11 ઓગસ્ટ, 1840ના રોજ પુષ્ટિ પામ્યો હતો, અને તે નિયમ હતો—એક દિવસ માટે એક વર્ષનો સિદ્ધાંત. ત્રીજા દેવદૂતની યજ્ઞવળનો મુખ્ય નિયમ 11 સપ્ટેમ્બર, 2001ના રોજ પુષ્ટિ પામ્યો હતો. તે નિયમ એ છે કે સત્ય “પંક્તિ પર પંક્તિ” લાવીને સ્થાપિત થાય છે, જે દર્શાવે છે કે અંત આરંભ દ્વારા ચિત્રણ પામે છે, અને ઇતિહાસ પોતે પુનરાવર્તિત થાય છે. 11 સપ્ટેમ્બર, 2001ની ભવિષ્યવાણીય ઘટના માત્ર સિસ્ટર વ્હાઇટના સીધા શબ્દો દ્વારા જ સ્થાપિત થતી નથી, પરંતુ તેથી પણ વધુ મહત્વપૂર્ણ રીતે એ હકીકત દ્વારા સ્થાપિત થાય છે કે આ ઘટનાઓએ મિલરાઈટ ઇતિહાસમાં આવેલા એ જ વેમાર્કને સંપૂર્ણ સમાનાંતરતા સાથે પ્રતિબિંબિત કર્યો હતો. 11 ઓગસ્ટ, 1840ની ઘટનાથી જે બાબત ઓળખાઈ હતી તે ભવિષ્યવાણીની પૂર્ણતા એટલી નહોતી, જેટલી મિલર અને તેમના સહકારીઓએ અપનાવેલી પદ્ધતિની દૃઢતા હતી.

“આ ઘટનાએ તે આગાહીનું ચોક્કસ પૂર્ણ કર્યું. જ્યારે આ વાત જાણીતી બની, ત્યારે અણગણિત લોકો મિલર અને તેના સહયોગીઓએ અપનાવેલા ભવિષ્યવાણીના અર્થઘટનના સિદ્ધાંતોની સાચાઈ વિષે નિશ્ચિત થયા, અને આગમન યજ્ઞવળને અદ્ભુત પ્રેરણા પ્રાપ્ત થઈ. વિદ્વાન અને પ્રતિષ્ઠિત પુરુષો મિલર સાથે જોડાયા, ઉપદેશ આપવામાં પણ અને તેના વિચારોના પ્રકાશનમાં પણ; અને 1840 થી 1844 સુધી આ કાર્ય ઝડપથી વિસ્તર્યું.” The Great Controversy, 335.

11 સપ્ટેમ્બર, 2001ના રોજ, જ્યાં રે પાછલો વરસાદ માપવામાં આવવા લાગ્યો, ત્યારે “વિવાદ” સાચી કે ખોટી પદ્ધતિશાસ્ત્ર અંગે હતો અને આજે પણ છે. મિલરાઈટ યજ્ઞવળની ભવિષ્યવાણીઓ 1843 અને 1850 — બંને ચાર્ટો માં રજૂ કરવામાં આવી છે, જેને સિસ્ટર વ્હાઇટ પ્રભુ દ્વારા રચાયેલ હોવાનું સમર્થન આપે છે, તેમજ હબક્કૂક અધ્યાય બેની પૂર્ણતા તરીકે પણ ઓળખાવે છે. મિલર અને તેમના સહયોગીઓએ અપનાવેલા “ભવિષ્યવાણીના અર્થઘટનના સિદ્ધાંતો” દ્વારા ઉત્પન્ન થયેલો મિલરાઈટનો સંદેશ, અને જેના દ્વારા ત્યારબાદ મધ્યરાત્રિની પોકારના સંદેશને શક્તિ આપનાર “અદ્ભુત પ્રેરણા” ઉત્પન્ન થઈ, તે આ બે પવિત્ર ચાર્ટો માં પ્રતિનિધિત્વ પામેલો હતો. આ બે પવિત્ર ચાર્ટો માં દર્શાવવામાં આવેલી ભવિષ્યવાણીઓ

મિલરના ભવિષ્યવાણી-સંબંધિત નિયમો દ્વારા ઓળખવામાં આવી અને સ્થાપિત કરવામાં આવી હતી. આ ચાર્ટો હબક્કૂકમાં આપવામાં આવેલી તે આજની પૂર્ણતા હતા કે મિલરની પદ્ધતિશાસ્ત્ર દ્વારા સ્થાપિત કરાયેલ ભવિષ્યવાણીઓને બહુવચનમાં “પાટિયાં” ઉપર ૬૨ ચરુ પે રજૂ કરવી. હબક્કૂક ૧ અધ્યાય બે, યશાયા ૫૪ ચાપ સત્તાવીસના “વિવાદ”ને ઓળખાવે છે અને તેની સાથે સીધો સંબંધ ધરાવે છે.

હું મારા પ્રહરે ઊભો રહીશ, અને મને મીનાર પર સ્થિર કરીશ; અને તે મને શું કહેશે તે જોવા હું જોતો રહીશ, અને જ્યારે હું ઠપકો પામીશ ત્યારે હું શું ઉત્તર આપું તે પણ જોતો રહીશ. હબક્કૂક ૨:૧.

આ વચનમાં આવેલો “reproved” શબ્દનો અર્થ ‘વાદવિવાદ કરવામાં આવ્યો’ એવો થાય છે. પ્રથમ અને ત્રીજા દેવદૂતના આંદોલનના ચોકીદારો બંનેનું પ્રતિનિધિત્વ કરનાર હબક્કૂક સાથે વાદવિવાદ થવાનો હતો, અને જ્યારે ચર્ચા શરૂ થાય ત્યારે પોતે શું ઉત્તર આપવાનો છે તે સમજવાની તેની ઇચ્છા હતી. પ્રથમ દેવદૂતના ઇતિહાસમાં તેનો ઉત્તર બે પવિત્ર ચાર્ટોની રજૂઆત હતો, અને ત્રીજા દેવદૂતના આંદોલનના ઇતિહાસમાં તેનો ઉત્તર, Habakkuk’s Two Tables શીર્ષક ધરાવતી ભવિષ્યવાણીય શ્રેણીની રજૂઆત હતી. ચાર્ટો અને શ્રેણી તે તે સંબંધિત ઇતિહાસોમાં દર્શાવાયેલી પદ્ધતિશાસ્ત્ર પર નિર્માણ પામ્યાં હતાં. હબક્કૂકમાં, આ પદ્ધતિશાસ્ત્ર દર્શાવે છે કે ચોકીદારો સંદેશને સ્થાપિત કરવા માટે શું ઉપયોગ કરે છે, અને તે સાથે તે એ મુદ્દાને પણ ઓળખાવે છે જે “વાદવિવાદ” કરવામાં આવે છે, જે બદલામાં ઉપાસકોના બે વર્ગો ઉત્પન્ન કરે છે.

હું મારા પહેરા પર ઊભો રહીશ, અને મીનાર ઉપર જઈને સ્થિર થઈશ, અને તે મને શું કહે છે તે જોવા જોતો રહીશ, અને જ્યારે મને ઠપકો આપવામાં આવે ત્યારે હું શું ઉત્તર આપું તે પણ નિહાળીશ. અને યહોવાએ મને ઉત્તર આપ્યો અને કહ્યું, “આ દર્શન લખ, અને તેને પટિયાં ઉપર સ્પષ્ટ રીતે લખ, જેથી જે તેને વાંચે તે દોડી શકે. કેમ કે દર્શન હજી નિર્ધારિત સમય માટે છે, પરંતુ અંતે તે બોલશે અને ખોટું ઠરશે નહીં; જો કે તે મોડું પડે, તો તેની રાહ જો, કારણ કે તે નિશ્ચિતપણે આવશે, તે વિલંબ નહીં કરે. જુઓ, જેનું મન ગર્વથી ફૂલી ઊઠ્યું છે તે તેના અંદર સીધું નથી; પરંતુ ધર્મી મનુષ્ય પોતાની શ્રદ્ધાથી જીવશે.” હબક્કૂક ૨:૧-૪.

એક વર્ગ વિશ્વાસ દ્વારા ધર્મી ઠરાવવામાં આવે છે, અને બીજો વર્ગ આત્મામાં ઊંચો ઉઠાવવામાં આવે છે, જેમ ફરિસી અને જકાત વસૂલનાર દ્વારા દર્શાવવામાં આવ્યું છે. ફરિસીઓ એવી પદ્ધતિ પર ભરોસો રાખતા હતા જે રીતિ-રિવાજ અને પરંપરા ઉપર આધારિત હતી, અને ફરિસી એ એવા ધાર્મિક તંત્રનું પણ પ્રતિનિધિત્વ કરતો હતો, જે પોતાને દેવના પસંદ કરાયેલા લોકો અને સત્યના રક્ષકો હોવાનો દાવો કરનારાઓ દ્વારા શાસિત એક ક્રમિક પ્રણાલી અમલમાં મૂકી પોતાની ભીડ પર નિયંત્રણ જાળવી રાખતું હતું, પરંતુ અંતે જેઓ સત્યના જ ક્રૂસિફિક્શનમાં ભાગીદાર બન્યા. યશાયા અધ્યાય સત્તાવીસનો પ્રાકૃતિક “વિવાદ” સત્ય અને ખોટી બાઈબલીય પદ્ધતિશાસ્ત્ર અંગે છે. આ “વિવાદ”ના વિરોધી પક્ષો તે છે, જેઓ તે સમયના એલિયાહની પદ્ધતિનું અનુસરણ કરે છે, અને ધર્મશાસ્ત્રીય નિષ્ણાતોના લાંબા સમયથી સ્થાપિત તંત્રનું, જે ખ્રિસ્તના સમયમાં સન્ડેડ્રિન દ્વારા પ્રતિરૂપિત થાય છે.

અધ્યાય સત્તાવીસ દર્શાવે છે કે “વિવાદ” ત્યારે શરૂ થાય છે જ્યારે તે “થંભે છે,” અથવા જ્યારે ઈશ્વર “પૂર્વપવનના દિવસે” “તેનાં પ્રચંડ પવનને” રોકે છે. “મર્યાદામાં, જ્યારે તે આગળ વધે છે, ત્યારે તું તેના સાથે વિવાદ કરશ: તે પૂર્વપવનના દિવસે પોતાનો પ્રચંડ પવન રોકે છે. આથી યાકૂબનું અપરાધ તેથી પ્રાયશ્ચિત્ત પામશે.” “પ્રાયશ્ચિત્ત પામશે” શબ્દનો અર્થ પાપ માટે પ્રાયશ્ચિત્ત થવો એવો થાય છે, અને તપાસણીય ન્યાયમાં પાપના લોપ પામવાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. જે પદ્ધતિ અંગે વિવાદ થાય છે, તે એવી કસોટીને દર્શાવે છે જે પસાર કરવી આવશ્યક છે, જો ઈશ્વરના લોકોના પાપો લોપ પામવાના હોય. કસોટી તરીકે એલિયાહની પદ્ધતિ ખ્રિસ્તના ઇતિહાસમાં પ્રતિનિધિત્વ પામે છે, જ્યાં અમને અગાઉથી ચેતવણી આપવામાં આવી છે કે તે સમયમાં જેઓએ યોહાન બાપ્તિસ્મા આપનારનો સંદેશ અસ્વીકાર કર્યો હતો (જેને ખ્રિસ્તે એલિયાહ તરીકે ઓળખાવ્યો હતો), તેઓ ઈસુના ઉપદેશોથી લાભાન્વિત થઈ શક્યા નહોતાં.

અંતિમ વરસાદનો સંદેશ ઈસુના ઉપદેશો તરીકે રજૂ કરવામાં આવે છે, કારણ કે તે વચન છે; અને એથી પણ વધુ, અંતિમ વરસાદને "તાજગી" તરીકે રજૂ કરવામાં આવે છે, જેને "પ્રભુની હાજરી" તરીકે વ્યાખ્યાયિત કરવામાં આવે છે.

આથી, તમે પસ્તાવો કરો અને ફરી વળો, જેથી તમારા પાપો ભૂંસી નાખવામાં આવે, જ્યારે પ્રભુની હાજરીમાંથી તાજગીના સમય આવશે; અને તે ઈસુ ખ્રિસ્તને મોકલશે, જેના વિષે અગાઉ તમને પ્રચાર કરવામાં આવ્યો હતો. પ્રેરિતોનાં કાર્ય 3:19, 20.

સિસ્ટર વ્હાઇટ સૂચવે છે કે પ્રકાશન અધ્યાય દસમાં, 11 ઓગસ્ટ, 1840ના દિવસે ઉતરેલો દેવદૂત "યેસુ ખ્રિસ્તથી ઓછું કોઈ વ્યક્તિત્વ ન હતો." તેથી, 11 સપ્ટેમ્બર, 2001ના દિવસે ઉતરેલો દેવદૂત પણ "યેસુ ખ્રિસ્તથી ઓછું કોઈ વ્યક્તિત્વ ન હતો." બંને ઇતિહાસોમાં તેનો અવતરણ સત્ય કે ખોટી પદ્ધતિશાસ્ત્ર અંગેની પ્રેરિત "વાદ-વિવાદ"ની શરૂઆતને ઓળખાવે છે, કારણ કે તે તેના હાથે રહેલી પુસ્તક દ્વારા પ્રતિનિધિત થાય છે, જેને દેવના લોકોને ખાવા આજ્ઞાપિત કરવામાં આવ્યા હતા. ગલિલીમાં, યેસુએ શિષ્યોને ઉપદેશ આપ્યો હતો કે તેઓએ તેનું માંસ ખાવું અને તેનું લોહી પીવું જોઈએ, કેમ કે ત્યાં તેણે દાવો કર્યો હતો કે તે સ્વર્ગમાંથી ઉતારવામાં આવેલું રોટલું છે. તેની સેવા દરમિયાન અન્ય કોઈ પણ સમયે કરતાં ત્યાં તેણે વધુ શિષ્યો ગુમાવ્યા, અને જે છૂટા પડી ગયા તેઓ ક્યારેય પાછા ફર્યા નહિ. જે છૂટા પડી ગયા, તેઓ તેથી ગયા કે તેમણે તેના ઉપદેશોનું વિશ્લેષણ તેની વાણીનો શાબ્દિક અર્થ લઈને કરવાની ખોટી પદ્ધતિ પસંદ કરી, યોગ્ય આત્મિક અર્થમાં તેને લાગુ કરવાની બદલે. યશાયા સત્તાવીસનો "વાદ-વિવાદ" એક પ્રેરિત માર્ગચિહ્ન છે, જેને સ્થાપિત કરવા માટે અનેક સાક્ષીઓ છે કે તે એલિયાહ સંદેશવાહક દ્વારા પ્રતિનિધિત થતી પદ્ધતિશાસ્ત્ર સાથેના મુકાબલામાં બાઇબલના વિશ્લેષણની એક સ્થાપિત જાહેર સ્વીકૃત પ્રણાલીનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે.

તે દેવના પૂર્વ કરાર અને પસંદ કરાયેલા લોકોના ક્રમશઃ વિલોપનની પ્રક્રિયામાં એક નિર્ધારિત બિંદુને ચિહ્નિત કરે છે, અને તેમના સાથેના કરારસંબંધી સંબંધની શરૂઆતને દર્શાવે છે, જેઓ "ભૂતકાળમાં દેવની પ્રજા નહોતાં." વધુ મહત્વપૂર્ણ રીતે, આ "ચર્ચા" તે સમયગાળાની શરૂઆતનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જેનો સમાપન ટૂંક સમયમાં આવનારા રવિવારના કાનૂન સાથે થાય છે. આલ્ફા અને ઓમેગા હંમેશા આરંભ સાથે અંતને પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, અને આમ કરતાં એ જ "ચર્ચા" આપણા પિતાઓના પાપોમાંના એકનું પ્રતીક બની જાય છે, જેને લેવ્યવ્યવસ્થા છવીસની પ્રાર્થના પૂર્ણ કરવા માટે સ્વીકારવું અને કબૂલ કરવું આવશ્યક છે.

દાનિયેલના નવમા અધ્યાયની પ્રાર્થના તે પ્રાર્થનાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જે પ્રકટીકરણ અગિયારના સાડા ત્રણ દિવસોના અંતે અર્પણ થવી આવશ્યક છે. તે સમયગાળો યશાયા સત્તાવીસમાં તે સમય તરીકે દર્શાવવામાં આવ્યો છે જ્યારે "ગઢવાળું શહેર નિર્જન થશે, અને નિવાસસ્થાન ત્યજાયેલું રહી ઉજાડ જેવું થઈ જશે: ત્યાં વાછરડો ચરશે, અને ત્યાં તે પડી રહેશે, અને તેની ડાળીઓ ખાઈ જશે. અને જ્યારે તેની ડાળીઓ સુકાઈ જશે, ત્યારે તે તોડી નાખવામાં આવશે: સ્ત્રીઓ આવશે અને તેમને અગ્નિમાં નાખશે: કેમ કે આ સમજણવિહોણા લોકો છે: તેથી જેણે તેમને બનાવ્યા છે તે તેમના પર દયા નહીં કરે, અને જેણે તેમને ઘડ્યા છે તે તેમના પર કૃપા દર્શાવશે નહીં."

બે સાક્ષીઓને "કોઈ કૃપા" બતાવવામાં આવી નથી, કારણ કે તેમણે એવી ખોટી આગાહી જાહેર કરી હતી, જેણે સાડા ત્રણ દિવસના "અરણ્ય" સમયકાળને પ્રવર્તન આપ્યું. ત્યારબાદ તેઓ "સમજ વિનાના લોકો" બન્યા, જોકે અગાઉ તેઓ "કિલ્લેલેલું કરાયેલું શહેર" હતા. પછી તે શહેર "ઉજાડ" બન્યું અને એવું "નિવાસસ્થાન" બન્યું, જે "ત્યજી દેવાયેલું" હતું. તે સોદોમ અને મિસરની નગરીની ગલીમાં પડેલા, સંપૂર્ણ સૂકા, મરણ પામેલા અસ્તિ થઈ ગયું. ત્યારબાદ જ્યારે મરણ પામેલાઓને ઊભા થવા માટે બોલાવવામાં આવે છે, ત્યારે તેઓ તેમના પિતૃઓના પાપો દ્વારા પરીક્ષણમાં મુકાય છે; તેમાં તે

સમયકાળની શરૂઆતની “ચર્યા” પણ સમાવેશ થાય છે, જે પ્રથમ સંદેશાની સશક્તતા સાથે શરૂ થાય છે અને ત્રીજા સંદેશાના આગમન સાથે પૂર્ણ થાય છે. આ ચર્યા એ બાબત વિષે છે કે તેમના ઇતિહાસના એલિયાહ દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામેલી પદ્ધતિ સ્વીકારવી કે નકારી કાઢવી. 1863માં, એક્ઝેન્ટિઝમના પિતૃઓએ એલિયાહ દ્વારા રજૂ કરવામાં આવેલ મૂસાના “સાત સમય”ના સંદેશાને નકારી કાઢ્યો હતો.

જુલાઈ, 2023થી શરૂ કરીને, યશાયા સત્તાવીસની સુકાઈ ગયેલી ડાળીઓએ નક્કી કરવું જોઈએ કે તેઓ ગલિલીની કલીસિયાના પાપો, અને 1863નો ઇતિહાસ, તેમજ September 11, 2001નો ઇતિહાસ ફરી દોહરાવશે કે નહીં. હબક્કૂક અધ્યાય બે, અને યશાયા સત્તાવીસ, તેમજ એલિયાહ, જ્હોન ધ બેપ્ટિસ્ટ અને વિવિધ મિલર દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામેલી પદ્ધતિને અસ્વીકારવું એ પૃથ્વીના અંતકાળ જેમના ઉપર આવ્યો છે તેઓ માટે લખી રાખવામાં આવેલા પવિત્ર દૃષ્ટાંતોથી લાભાન્વિત થવાને બદલે, અમારા પિતૃઓના પાપોને ફરી દોહરાવવું છે.

હવે આ બધી વસ્તુઓ તેઓને દૃષ્ટાંતરૂપે બની; અને તેઓ આપણા ચેતવનાર્થ લખવામાં આવી છે, જેઓ ઉપર જગતના અંતો આવી પહોંચ્યા છે. તેથી જે કોઈ એમ માને છે કે તે ઉભો છે, તેણે સાવધાન રહેવું, નહીં તો તે પડી જાય. તમને એવી કોઈ પરીક્ષા આવી નથી કે જે મનુષ્યને સામાન્ય ન હોય; પરંતુ ઈશ્વર વિશ્વાસુ છે, જે તમને તમારી શક્તિથી વધુ પરીક્ષિત થવા દેશે નહીં; પરંતુ પરીક્ષા સાથે બહાર નીકળવાનો માર્ગ પણ ઉપસ્થિત કરશે, જેથી તમે તેને સહન કરી શકો. તેથી, હે મારા અતિપ્રિયજનો, મૂર્તિપૂજાથી ભાગો. હું સમજુઓને સંબોધીને બોલું છું; હું જે કહું છું તેનું તમે પોતે નિષ્ણાતપણે નિર્ણય કરો. 1 કોરીંથિયન્સ 10:11-15.

પવિત્ર પદ્ધતિશાસ્ત્ર મધ્યરાત્રિના ઘોષણાના સંદેશને સ્થાપિત કરે છે, જે અંતિમ વર્ષાનો સંદેશ છે. તે સંદેશ, જ્યારે આધ્યાત્મિક રીતે ગ્રહણ કરવામાં આવે છે, ત્યારે અનુકૂલ એવો અનુભવ ઉત્પન્ન કરે છે, એટલી જ નિશ્ચિતતાથી જેમ દાનિએલ અને તેના ત્રણ શ્રેષ્ઠ સાથીઓના શાકાહારી આહારથી તેમની મુખાકૃતિ વધુ સુંદર અને વધુ પુષ્ટ દેખાતી થઈ હતી. પરંતુ હબક્કૂકના બીજા અધ્યાયમાં, વિશ્વાસ દ્વારા ધર્મી ઠરાવાની ભેટને નકારનારાઓ માટેનો અવરોધક પથ્થર ગર્વ છે, જે તેમને પ્રભુને જાણવામાં આગળ વધવાથી અટકાવે છે. જો ક્યારેય એવો સમય હોય કે જ્યારે દેવના લોકો સાચી પદ્ધતિશાસ્ત્રને સ્વીકારવાના કાર્યને, અને દેવદૂતના હસ્તમાંથી સંદેશને ગ્રહણ કરવાના કાર્યને, મુલતવી રાખી ન શકે, તો તે અત્યારે છે!

“અંતિમ વરસાદ માટે આપણે રાહ જોવી નહીં. તે દરેક પર આવી રહ્યો છે, જે આપણા પર વરસતા કૃપાના શિયાળ અને વરસાતને ઓળખશે અને પોતાના માટે ગ્રહણ કરશે. જ્યારે આપણે પ્રકાશના ટુકડાઓ એકત્ર કરીએ છીએ, જ્યારે આપણે દેવની નિશ્ચિત કરુણાઓની કદર કરીએ છીએ—તે દેવ, જેને ગમે છે કે આપણે તેના પર વિશ્વાસ રાખીએ—ત્યારે દરેક વચન પૂર્ણ થશે. ‘કારણ કે જેવી રીતે પૃથ્વી પોતાનો અંકુર ઉપજાવે છે, અને જેમ બગીચો તેમાં વાવેલ વસ્તુઓને ઊગાડી કાઢે છે; તેવી જ રીતે પ્રભુ યહોવા સર્વ જાતિઓની સમક્ષ ધર્મ અને સ્તુતિને ઊગાડી કાઢશે.’ યશાયાહ 61:11. આખી પૃથ્વી દેવના મહિમાથી ભરાઈ જવાની છે.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 984.

દેવના ભવિષ્યવાણીયુક્ત વચને સૂચિત કર્યું છે કે જ્યારે ન્યૂ યોર્ક શહેરની મહાન ઇમારતો ધરાશાયી કરવામાં આવી, ત્યારે પ્રકટીકરણ અઢારનો દેવદૂત ઉતરશે અને “પ્રકટીકરણ અઢાર, પદ એકથી ત્રણ પૂર્ણ થશે.” યશાયા સત્તાવીસ તે સમયને “પૂર્વ પવનનો દિવસ” તરીકે ઓળખાવે છે, અને તે એવો સમય છે જ્યારે “પ્રચંડ પવન” રોકવામાં આવે છે. “મર્યાદામાં, જ્યારે તે ફાટી નીકળે છે, ત્યારે તું તેની સાથે વિવાદ કરશે; પૂર્વ પવનના દિવસે તે પોતાના પ્રચંડ પવનને થંભાવી દે છે.” સિસ્ટર વ્હાઇટ એ જ સમયને ઓળખાવે છે.

“તે સમયે, જ્યારે ઉદ્ધારનું કાર્ય સમાપ્તિ તરફ જઈ રહ્યું હશે, ત્યારે પૃથ્વી પર ઉપદ્રવ આવતો હશે, અને જાતિઓ ક્રોધિત બનશે; તોય તેઓ એવો અંકુશ હેઠળ રાખવામાં આવશે કે ત્રીજા દૂતના કાર્યમાં અવરોધ ઊભો ન થાય. તે સમયે ‘પછાતનો વરસાદ,’ અથવા પ્રભુની ઉપસ્થિતિમાંથી આવતું તાજગીદાન, આવશે, જેથી ત્રીજા દૂતના ઊંચા સ્તરને શક્તિ મળે અને પવિત્ર જનને તે સમયગાળામાં અડગ ઊભા રહેવા માટે તૈયાર કરવામાં આવે, જ્યારે સાત અંતિમ આફતો ઢોળવામાં આવશે.” Early Writings, 85.

જ્યારે પાછલો વરસાદ વરસવા માંડ્યો, ત્યારે રાષ્ટ્રોને ક્રોધિત કરનાર શક્તિ પ્રગટ થઈ. પરંતુ જેમ જ તે શક્તિએ રાષ્ટ્રોને ક્રોધિત કર્યા, તેમ જ તેને રોકી રાખવામાં આવી, કારણ કે યશાયાહે નોંધ્યું છે કે તે “પોતાના પ્રયંડ પવનને રોકે છે.” તે પ્રયંડ પવન પૂર્વનો પવન છે, અને જ્યારે પાછલો વરસાદ છાંટવા માંડે છે અને ઉદ્ધારનું કાર્ય સમાપ્ત થવા આવે છે, ત્યારે તે પવનને રોકી રાખવામાં આવે છે. ઉદ્ધારના કાર્યનું સમાપન કરતું કાર્ય જ મુદ્રાંકનનો સમય છે. “પંક્તિ પર પંક્તિ” અનુસાર, એક લાખ યુમ્માલીસ હજારના મુદ્રાંકન દરમિયાન જે પ્રયંડ, અથવા પૂર્વીય, પવન રોકી રાખવામાં આવે છે, તે જ પ્રકાશિતવાક્ય અધ્યાય સાતના ચાર પવનો છે.

અને આ વાતો પછી મેં પૃથ્વીના ચાર ખૂણાઓ પર ચાર દૂતોને ઊભેલા જોયા, જે પૃથ્વીના ચાર પવનોને રોકી રાખતા હતા, જેથી પવન ન તો પૃથ્વી પર ફુંકે, ન સમુદ્ર પર, ન કોઈ વૃક્ષ પર. અને મેં પૂર્વ તરફથી ચઢતો બીજો એક દૂત જોયો, જેના પાસે જીવતા દેવની મુદ્રા હતી; અને તેણે તે ચાર દૂતોને, જેમને પૃથ્વી અને સમુદ્રને નુકસાન પહોંચાડવાની સત્તા અપાઈ હતી, ઊંચા સ્વરે પોકારીને કહ્યું, “જ્યાં સુધી અમે અમારા દેવના સેવકોના કપાળ પર મુદ્રાંકિત ન કરી દઈએ, ત્યાં સુધી પૃથ્વીને, સમુદ્રને, કે વૃક્ષોને નુકસાન ન પહોંચાડો.” પ્રકટીકરણ 7:1-3.

એક લાખ યુમ્માળીસ હજાર પર મૂકાયેલી મુદ્રા, ખ્રિસ્તના યેરુશાલેમમાં વિજયી પ્રવેશ દ્વારા પ્રતિરૂપિત કરવામાં આવી હતી. ત્યાં ખ્રિસ્તે, પોતાના સમગ્ર જીવનમાં એકમાત્ર એ જ વખત, ગધેડા પર (ઇસ્લામનું પ્રતીક) સવાર થઈને પ્રવેશ કર્યો, અને લાઝરસે યેરુશાલેમમાં જતી મંડળીનું નેતૃત્વ કર્યું. સિસ્ટર વ્હાઇટ એ ઇતિહાસમાં લાઝરસને મુદ્રાના પ્રતીક તરીકે ઓળખાવે છે.

“લાઝરસ પાસે આવવામાં વિલંબ કરતાં, ખ્રિસ્તનો એવો દયાભર્યો હેતુ હતો કે જેઓએ તેને સ્વીકાર્યા ન હતા તેઓ પ્રત્યે કૃપા દર્શાવી શકાય. તેમણે થોભ્યું, જેથી લાઝરસને મરણમાંથી જીવિત કરીને, પોતાના હઠીલા અને અવિશ્વાસી લોકોએ માટે તેઓ ખરેખર ‘પુનરુત્થાન અને જીવન’ છે તેનો વધુ એક પુરાવો આપી શકે. તેઓ ઇઝરાયેલના ઘરના ગરીબ, ભટકતા ઘેટાં સમાન એવા લોકો વિષેની સર્વ આશા છોડવા ઇચ્છતા ન હતા. તેમની અનૂતાપહીનતાને લીધે તેમનું હૃદય તૂટી રહ્યું હતું. પોતાની કૃપામાં તેમણે તેમને વધુ એક પુરાવો આપવાનો નિશ્ચય કર્યો કે તેઓ પુનઃસ્થાપક છે, અને એકમાત્ર તેઓ જ જીવન અને અમરતાને પ્રકાશમાં લાવી શકે છે. આ એવો પુરાવો થવાનો હતો જેને યાજકો ખોટો અર્થ આપી શકે નહીં. બેથાન્યમાં જવા તેમના વિલંબનું કારણ આ જ હતું. આ પરાકાષ્ટારૂપ ચમત્કાર—લાઝરસને જીવિત કરવો—તેમના કાર્ય પર અને તેમના દેવત્વના દાવા પર ઈશ્વરની મુદ્રા મૂકવાનો હતો.” The Desire of Ages, 528, 529.

18 જુલાઈ, 2020ના રોજ શરૂ થયેલો વિલંબનો સમય, ખ્રિસ્તે તે લાઝરસને જીવિત કર્યો તે પહેલાં કરેલા તેમના વિલંબ દ્વારા પ્રતિનિધિત થાય છે. પ્રકાશનના અગિયારમા અધ્યાયનો વિલંબનો સમય ત્રણ અઢી દિવસોની સમાપ્તિ એ પૂર્ણ થાય છે. તે દિવસોમાં બે સાક્ષીઓ માર્ગમાં મૃત હાલતમાં પડ્યા રહ્યા હતા. અને જેમ લાઝરસને વિલંબના સમય પછી જીવિત કરવાનું હતું, તેમ જ યોહાનના બે સાક્ષીઓ પણ જીવિત કરવાના હતા. એકવાર તેઓ જીવિત થયા પછી, તેઓ યરુશાલેમમાં પ્રવેશતી શોભાયાત્રાનું નેતૃત્વ કરે છે, જે “ઈશ્વરની મુદ્રા,” અને ખ્રિસ્તની દેવત્વની સાક્ષી આપતું “મુકુટસ્થ ચમત્કાર” પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. આ પુનરુત્થાન એક લાખ યુમ્માલીસ હજારના મુદ્રાંકનની સમાપ્તિ દર્શાવે છે, જે તે સમયે ઘટે છે જ્યારે ચાર

પવનો—પૂર્વ પવન, પ્ર ચંડ પવન—જે 11 સપ્ટેમ્બર, 2001ના રોજ આઠ ચો હતો, તેને રોકી રાખવામાં આઠ ચો છે.

જે ઘડીક રવિવારનો કાયદો છે, તે સમયે તે પવનો છોડવામાં આવે છે જેથી તેઓ પ્રકાશિતવાક્ય તેરનાં પૃથ્વીનાં પશુ પર પ્રતિફળરૂપ ન્યાય લાવે. હાલમાં પણ, મુદ્રાંકનના સમયગાળા દરમિયાન તેમને અટકાવી રાખતા તે ચાર દૂતોની આંગળીઓ વચ્ચેથી તેઓ સરકી જતાં હોય તેમ છે. પૂર્વ પવનના દિવસ સાથે સંબંધિત ભાવિદ્રષ્ટિની આત્મામાંનો સૌથી ઊંડો એક સંદર્ભ Testimonies, volume nine માં મળે છે. તે ખંડ પ્રેરિત શબ્દો પૃષ્ઠ અગિયાર પર આરંભ કરે છે; તેથી પ્રતીકાત્મક રીતે તે “નાઇન-ઇલેવન” પર શરૂ થાય છે. અધ્યાયનું શીર્ષક છે, “The Final Crisis”, પરંતુ તે “For the Coming of the King” નામના વિભાગનો પ્રથમ અધ્યાય પણ છે.

અધ્યાયનો વિભાગ અને તેનું શીર્ષક ગ્રંથને સંકલિત કરનાર સંપાદકો દ્વારા ઇરાદાપૂર્વક ફેરફાર કરવામાં આવ્યા હતા એવો કોઈ પુરાવો નથી; તથાપિ, રાજાના આવવાનો અર્થ સહેલાઈથી વરરાજાના આવવા તરીકે ઓળખી શકાય છે, જે દસ કુંવારીઓના દૃષ્ટાંતમાં કુંવારીઓના વાસણોમાં તેલની હાજરી અથવા તેની અછત દ્વારા તેમના વચ્ચે ઉત્પન્ન થતી મધરાત્રીની સંકટઘડી સાથે થાય છે. જે મધરાત્રીની સંકટઘડી હવે આવી પહોંચી રહી છે, તે શીર્ષક સૂચવે છે તેમ છે—દસ કુંવારીઓ માટેની અંતિમ સંકટઘડી. તે સંકટમાં તેઓ પ્રગટ કરે છે કે તેઓ પાસે તેલ છે કે નથી. તેલ માત્ર પવિત્ર આત્મા જ નથી; તે ચોક્કસપણે પવિત્ર આત્મા તરીકે, તેમજ યોગ્ય સંદેશ તરીકે, અને યોગ્ય ચરિત્ર તરીકે પણ નિર્ધારિત કરવામાં આવ્યું છે.

યોગ્ય પદ્ધતિશાસ્ત્ર મધ્યરાત્રિના પોકારનો યોગ્ય સંદેશ સ્થાપિત કરે છે, અને તે સંદેશ, સ્વીકારવામાં આવીને તથા તેના પર કાર્ય કરવામાં આવે ત્યારે, યોગ્ય ચરિત્ર ઉત્પન્ન કરે છે. અંતિમ સંકટમાં તે જ ચરિત્ર છે જે દેવની મુદ્રા પ્રાપ્ત કરે છે. દેવના લોકને મુદ્રાંકિત કરવાની પ્રક્રિયા પૂર્વ પવનના દિવસના આગમનથી, 11 સપ્ટેમ્બર, 2001ના રોજ, આરંભ પામી. તે સમયનો સંદેશ ત્યારે ખવાયો જવો હતો. ખાવું કે ન ખાવું તે યશાયાહના “વિવાદ” દ્વારા દર્શાવવામાં આવ્યું છે, અને હબક્કૂકના આ પ્રશ્ન દ્વારા પણ કે દલીલમાં પહેરેદારો શું ઉત્તર આપે. મથિ પચ્ચીસ અને હબક્કૂકનો વિલંબનો સમય ઉપાસકોના બે વર્ગોના પ્રતિનિધિત્વ સાથે પૂર્ણ થાય છે. પ્રકટીકરણ અધ્યાય અગિયારમાં સાડા ત્રણ દિવસ દ્વારા દર્શાવવામાં આવેલો વિલંબનો સમય હવે લગભગ પૂર્ણ થવા આવ્યો છે.

તે વિલંબનો સમયખંડ પણ નવમા ગ્રંથના અધ્યાયની શરૂઆતમાં હિબ્રૂઓમાંથી લેવામાં આવેલા એક અવતરણ દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામે છે, જ્યાં પૌલ હબક્કૂકના બીજા અધ્યાયની ચોથી કલમનું પરિભાષણ કરે છે. પૌલનો આ સંદર્ભ હબક્કૂક ૨ ને ત્રીજા દૂતના સંદેશના આંદોલનમાં સ્થાન આપે છે, કારણ કે એ જ ઐતિહાસિક પરિસ્થિતિમાં ખ્રિસ્ત પરમપવિત્ર સ્થાનમાં પ્રવેશ્યા હતા, અને એ જ ઇતિહાસમાં તેમની મહાયાજકીય સેવાના પ્રકાશનું પ્રકટીકરણ થયું હતું; અને હિબ્રૂઓનું પુસ્તક જ તે સ્થાન છે જ્યાં પૌલ દેવના વચનમાં ખ્રિસ્તની મહાયાજકીય સેવાનું અત્યંત સ્પષ્ટ પ્રકટીકરણ રજૂ કરે છે.

પ્રથમ દૂતના આંદોલનમાં હબક્કૂક બેમાં હજુ સુધી ખ્રિસ્તના પરમપવિત્ર સ્થાને પ્રવેશના આંદોલનને ઓળખવામાં આવ્યું નહોતું, કારણ કે તે મધ્યરાત્રિની પોકારની જાહેરાતના અંત સુધી બન્યું જ નહોતું. પૌલે ઉલ્લેખેલો વિલંબનો સમય હબક્કૂક અને મથિનો જ વિલંબનો સમય છે, પરંતુ તે એવો વિલંબનો સમય છે જે 18 જુલાઈ, 2020થી શરૂ થવાનો હતો. હબક્કૂક બેનું છેલ્લું પદ મિલરાઇટ ઇતિહાસમાં મધ્યરાત્રિની પોકારના ઉપસંહાર અને ત્રીજા દૂતના આગમનનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે:

પરંતુ યહોવા પોતાના પવિત્ર મંદિરામાં છે; તેની સમક્ષ આખી પૃથ્વી મૌન રાખે. હબક્કૂક 2:20.

ટેસિ ટમોનીઝ, વોલ્ફ યુમ નવ, પાનું અગિયાર (નવ-અગિયાર)થી શરૂ કરીને, દસ કન્યાઓનો દૃષ્ટાંત, વિલંબનો સમય અને હબક્કૂક તથા મથિ સાથે તેનો સંબંધ, તેમજ અંતિમ સંકટ અને સપ્ટેમ્બર ૧૧, ૨૦૦૧—જયારે

ભવિષ્યવાણીનો વિવાદ ઉપરિ થત થયો—તે પર ભાર મૂકે છે.

“વિભાગ ૧—રાજાના આવવા માટે”

“હજુ થોડો સમય જ, અને જે આવનારો છે તે આવશે, અને વિલંબ કરશે નહીં.” હિબ્રુઓ 10:37.”

“અંતિમ સંકટ”

“અમે અંતકાળના સમયમાં જીવીએ છીએ. ઝડપથી પૂર્ણ થતી સમયની નિશાનીઓ જાહેર કરે છે કે ખ્રિસ્તનું આગમન અતિસમીપ છે. જે દિવસોમાં આપણે જીવીએ છીએ તે ગંભીર અને મહત્વપૂર્ણ છે. દેવનો આત્મા ધીમે ધીમે, પરંતુ નિશ્ચિતપણે, પૃથ્વી પરથી પાછો ખેંચાઈ રહ્યો છે. દેવની કૃપાનો તિરસ્કાર કરનારાઓ પર આફતો અને ન્યાયના દંડો પહેલેથી જ વરસી રહ્યા છે. જમીન અને સમુદ્ર પરની વિકટ આપત્તિઓ, સમાજની અસ્થિર સ્થિતિ, યુદ્ધના ભયસંકેતો—આ બધું અશુભ પૂર્વસૂચક છે. તેઓ અતિ મહત્વ ધરાવતા આવનારા પ્રસંગોની પૂર્વઘોષણા કરે છે.”

દુષ્ટતાની શક્તિઓ પોતાની સેનાઓને એકત્ર કરીને સંઘટિત કરી રહી છે. તેઓ અંતિમ મહાન સંકટ માટે પોતાને મજબૂત બનાવી રહી છે. અમારા વિશ્વમાં ટૂંક સમયમાં મહાન પરિવર્તનો થવાના છે, અને અંતિમ ઘટનાઓ ઝડપી બનશે.

“જગતમાં વસ્તુઓની સ્થિતિ દર્શાવે છે કે ઉપદ્રવભર્યા સમય હવે સાવ આપણા પર આવી પહોંચ્યા છે. દૈનિક અખબારો નજીકના ભવિષ્યમાં થનારા ભયાનક સંઘર્ષના સંકેતોથી ભરેલા છે. નિર્ભીક વૂંટફાટની ઘટનાઓ વારંવાર બની રહી છે. હડતાળો સામાન્ય બની ગઈ છે. સર્વત્ર ચોરીઓ અને હત્યાઓ કરવામાં આવે છે. દૈત્યગ્રસ્ત મનુષ્યો પુરુષો, સ્ત્રીઓ અને નાનાં બાળકોના પ્રાણ લઈ રહ્યા છે. મનુષ્યો દુર્વ્યસનમાં મોહિત બની ગયા છે, અને દરેક પ્રકારનું દુષ્ટતા પ્રવર્તે છે.”

“શત્રુ ન્યાયને વિકૃત કરવામાં અને મનુષ્યોના હૃદયોને સ્વાર્થલાભની ઇચ્છાથી ભરવામાં સફળ થયો છે.

“ન્યાય દૂર ઊભો રહે છે; કારણ કે સત્ય રસ્તામાં પડી ગયું છે, અને સમતા અંદર પ્રવેશી શકતી નથી.” યશાયા 59:14. મહાનગરોમાં એવી અણગણિત ભીડો વસે છે કે જે દરિદ્રતા અને દયનીય સ્થિતિમાં જીવન વ્યતીત કરે છે, અને જેઓ ભોજન, આશ્રય અને વસ્ત્રોથી લગભગ વંચિત છે; જ્યારે તે જ શહેરોમાં એવા લોકો પણ છે કે જેઓને હૃદય ઇચ્છી શકે તેનાથી પણ વધુ પ્રાપ્ત છે, અને જેઓ વૈભવી રીતે જીવે છે, પોતાનું ધન ભવ્ય રીતે સજાવેલા મકાનો પર, વ્યક્તિગત શૃંગાર પર, અથવા હજી વધુ ખરાબ તો ઇન્દ્રિયસુખની વાસનાઓની તૃપ્તિ માટે, દારૂ, તમાકુ અને મસ્તિષ્કની શક્તિઓનો નાશ કરે, મનનું સંતુલન બગાડે અને આત્માને અધોગતિ પમાડે તેવી અન્ય વસ્તુઓ પર ખર્ચે છે. ભૂખથી પીડાતી માનવજાતિના રોદનો દેવ સમક્ષ પહોંચે છે, જ્યારે દરેક પ્રકારના દમન અને શોષણ દ્વારા મનુષ્યો વિશાળકાય સંપત્તિઓ એકઠી કરી રહ્યા છે.”

“એક પ્રસંગે, જ્યારે હું ન્યૂ યોર્ક શહેરમાં હતી, ત્યારે રાત્રિના સમયે મને દર્શાવવામાં આવ્યું કે ઇમારતો માળ પર માળ ચડીને આકાશ તરફ ઊભી થઈ રહી હતી. આ ઇમારતોને અગ્નિરોધક હોવાની ખાતરી આપવામાં આવી હતી, અને તેઓ તેમના માલિકો તથા નિર્માતાઓના મહિમા માટે બાંધવામાં આવી હતી. આ ઇમારતો વધુ ને વધુ ઊંચી ઊભી થતી ગઈ, અને તેમાં અતિ મોંઘી સામગ્રીનો ઉપયોગ કરવામાં આવ્યો હતો. જેમની આ ઇમારતો હતી તેઓ પોતાને આ પ્રશ્ન પૂછતા નહોતાં: ‘અમે ઈશ્વરનો મહિમા સર્વોત્તમ રીતે કેવી રીતે કરી શકીએ?’ પ્રભુ તેમના વિચારોમાં નહોતાં.”

“હું વિચાર્યું: ‘હાય, જે લોકો આ રીતે પોતાના સાધનોનું રોકાણ કરી રહ્યા છે, તેઓ જો પોતાના માર્ગને તેમ જોઈ શકતા જેમ દેવ તેને જુએ છે! તેઓ ભૂલે ઇમારતોનો ઢગલો કરી રહ્યા છે, પરંતુ વિશ્વ ના શાસકની નજરે તેમની આ યોજના અને ગોઠવણ કેટલી મૂર્ખતાપૂર્ણ છે! તેઓ હૃદય અને મનની સર્વ શક્તિ ઓ સાથે એનો અર્થ યાસ કરતા નથી કે તેઓ કેવી રીતે દેવને મહિમા આપી શકે. તેમણે આ વાત,

માનવનું પ્રથમ કર્તવ્ય, નજરમાંથી ગુમાવી દીધી છે.”

“જેમ જેમ આ ભવ્ય ઇમારતો ઊભી થતી ગઈ, તેમ તેમ તેમના માલિકો મહત્વાકાંક્ષી ગર્વ સાથે આનંદ કરતા રહ્યા કે તેમના પાસે આત્મતૃપ્તિ કરવા અને પોતાના પડોશીઓમાં ઈર્ષ્યા જગાડવા માટે વાપરવા જેવું ધન છે. તેમણે આ રીતે જે ધનમાં મોટો હિસ્સો રોક્યો હતો, તે ગેરવસૂલાત દ્વારા, ગરીબોને પીસી નાખીને મેળવવામાં આવ્યું હતું. તેઓ ભૂલી ગયા હતા કે સ્વર્ગમાં દરેક વ્યવહારનો હિસાબ રાખવામાં આવે છે; દરેક અન્યાયી સોદો, દરેક કપટી કૃત્ય ત્યાં નોંધાયેલ છે. સમય આવી રહ્યો છે જ્યારે મનુષ્યો પોતાની કપટતા અને ઉદ્દતાઈમાં એવા બિંદુએ પહોંચશે કે જેને પાર કરવા પ્રભુ તેમને મંજૂરી આપશે નહીં, અને તેઓ જાણી લેશે કે યહોવાના સહનશીલતાની એક મર્યાદા છે.”

“પછી મારા સમક્ષ જે દૃશ્ય પસાર થયું તે અગ્નિચેતવણીનું હતું. લોકોએ ઊંચી અને કહેવાતી અગ્નિરોધક ઇમારતોને જોઈને કહ્યું: ‘તે સંપૂર્ણપણે સુરક્ષિત છે.’ પરંતુ આ ઇમારતો જાણે ડામરથી બનેલી હોય તેમ ભસ્મ થઈ ગઈ. વિનાશને અટકાવવા માટે આગ બુઝાવવાની ગાડીઓ કંઈ જ કરી શકી નહીં.

અગ્નિશામક કર્મચારીઓ એ ગાડીઓ ચલાવવામાં અસમર્થ રહ્યા.” Testimonies, volume 9, 11–13.

પદ્ધતિ વિષેનો જે “વિવાદ” દાનિયેલના પ્રથમ અધ્યાય દ્વારા પ્રતિનિધિત થયેલા સમયકાળના આરંભમાં થયો હતો; અને દાનિયેલના પ્રથમથી તૃતીય અધ્યાયો દ્વારા પણ પ્રતિનિધિત થાય છે; તેમજ 11 ઓગસ્ટ, 1840થી શરૂ થતી ઇતિહાસરેખા દ્વારા પણ પ્રતિનિધિત થાય છે; તેમજ ચોહાનના છઠ્ઠા અધ્યાયની ઇતિહાસરેખામાં, ગાલીલમાં આવેલ સંકટ સમયે, પણ પ્રતિનિધિત થાય છે; અને 11 સપ્ટેમ્બર, 2001ની ઇતિહાસરેખા (18 જુલાઈ, 2020 સુધી) દ્વારા પણ પ્રતિનિધિત થાય છે, તે હવે ફરીથી પુનરાવર્તિત થઈ રહ્યો છે, પરંતુ સમગ્ર એડવેન્ટિઝમની અંદર નહીં, પરંતુ નિર્જનસ્થાને પોકારતા એક “સ્વર” દ્વારા પોતાની જડ નિદ્રાથી જગાડવામાં આવી રહેલા સુકાં મરેલાં હાડકાં વચ્ચે.

આગામી લેખમાં અમે યશાયાહ અધ્યાય અઠ્ઠાવીસ અને ઓગણત્રીસમાં દર્શાવાયેલ અંતિમ વરસાદ રૂપ પદ્ધતિના વિચારને હાથ ધરીશું.

પછી મેં પ્રભુનો સ્વર સાંભળ્યો, જે કહેતો હતો, “હું કોને મોકલું, અને અમારી તરફથી કોણ જશે?” ત્યારે મેં કહ્યું, “હું અહીં છું; મને મોકલો.” અને તેણે કહ્યું, “જા, અને આ પ્રજાને કહેજે, ‘તમે ખરેખર સાંભળશો, પણ સમજશો નહીં; અને ખરેખર જોશો, પણ ગ્રહણ નહીં કરો.’ આ પ્રજાનું હૃદય જાડું કરી નાખ, અને તેમના કાન ભારરૂપ કરી દે, અને તેમની આંખો બંધ કરી દે; નહીં તો તેઓ પોતાની આંખોથી જોઈ લે, અને પોતાના કાનોથી સાંભળી લે, અને પોતાના હૃદયથી સમજે, અને વળી આવે, અને સાજા થાય.” પછી મેં કહ્યું, “હે પ્રભુ, કેટલા સમય સુધી?” અને તેણે ઉત્તર આપ્યો, “જ્યાં સુધી નગરો નિવાસી વિના ઊજડાઈ ન જાય, અને ઘરો મનુષ્ય વિના ન રહે, અને દેશ સંપૂર્ણપણે વિરાન ન થઈ જાય; અને પ્રભુ મનુષ્યોને દૂર હાંકી ન કાઢે, અને દેશના મધ્યમાં મોટો પરિત્યાગ ન થાય. છતાં તેમાં દસમો ભાગ રહેશે, અને તે ફરી આવશે, અને ભસ્મ થઈ જશે; પરંતુ ટેરેબિંથ વૃક્ષ અને ઓકના વૃક્ષ જેવાં, જેઓ કાપી નાખવામાં આવે ત્યારે પણ તેમનું મૂળતત્ત્વ તેમાં રહે છે; તેમ પવિત્ર વંશ તેનું મૂળતત્ત્વ રહેશે.” યશાયા 6:8–13.